

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: A főváros tejellátása körül.

Forrás:

Magyarország

Bp.

1916 III. 15

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381.631

Hely

Idő

"1916"

Személy

Helyszám

— A főváros tejellátása körül. A főváros tanácsa tíz fillérrel emelte a tejárakat, melyek eddig már nem is egyszer — tízfillérrel emelkedtek a saját jószántukból. Előrelátható volt, hogy a tejankét áremeléssel fog végződni; a tanács a tejárusításon háziurra hizott nagykereskedőkkel tárgyalt a tejjenség megszüntetése érdekében, akik persze kijelentették, hogy mindjárt lesz tej bőviben, csak magasabbra kell szabni az árakat. De ha már a főváros ilyen rosszul oldotta meg az egyszerű problémát, legalább intézkedjék, hogy a drága tejből mindenkinek kijusson, aki megfizeti és ne csak azoknak, akik külön is megbíráják fizetni a nagy kegyet, hogy a tejesboltok és tejcarnokok kiszolgálják. A tejeladás körül az uzsorának egy egészen új módja fejlődött ki és vált szinte általános divattá, amit kötelességünknek tartunk az illetékes hatóságok és elsősorban a rendőrség figyelmébe ajánlani. Szokássá vált az ajándékozás. Aki korlátlan mennyiségben akar tejet kapni, az ajándékot visz egyes tejesboltok tulajdonosainak, vagy a kiszolgáló személyzetnek. Ismerünk egy jómodu hölgyet, aki tejesasszonyának minden hónap első napján harminc koronát s egy doboz kuglert ajándékoz s ennek fejében három liter kitűnő tejet kap a rendes áron, három tagból álló családja részére. Ugyancsak ebben az utcában lakik egy öt tagból álló hi-

vatalnokcsalád (három kis gyermekkel), mely ugyancsak a kuglerimádó hölgy üzletéből kénytelen vásárolni, mert az egész környéken más tejesbolt nincs — és ez a szegénysorsu család kénytelen egy liter tejjel beérni, többet nem ad a tejes asszony, azzal érvelve, hogy neki annyi tejet kell igazolványos betegeknek kiadnia, hogy üzletfelei számára, már csak egy-egy liter jut. Azt a kérdést nem lehet azzal elintézni, hogy a közönség hibás, miért ad ajándékot a kereskedőnek. Ez csak oktalanság, de még nem bűn, azonban bűn az, hogy a kereskedők ajándék fejében másoktól megvonja az elsőrendű táplálékot, még pedig a szegényektől; ez közönséges uzsora, amelynek megállítására a legszigorubb rendeleteket kellene hozni. A tejuzsorának egy másik népszerű módja az, hogy a tejkereskedők zöldséget is árulnak. A zöldség ára nincsen maximálva, egyes tejesek önkényes hihetetlen árakon árulják azt és aki nem náluk vásárolja, annak egész egyszerűen nem adnak tejet. Természetes, hogy a közönség, ha módjában van, megadja a zöldségért a kétszeres, sőt háromszoros árakat, csak hogy hozzájuthasson a tejhez, amely nélkül nagyon nehezen lehet megenni. És kénytelen a tejesboltokban vásárolni a tejet, mert a vidéki szállítók 90 százaléka hamis és lefőlözött kotyvalékot hord házhöz. El kell ismernünk, e téren nagy az ellenőrzés, de mégis hiányos, mert csak a piacokon és a vá-

ros b. áratánál, a vámoknál ellenőrzik. A falusiak már rég tuljártak a rendőrség éberségén: a szekéren a teli tejeskannák között ott áll találékban egy-két üres kanna, amelyet mindjárt megtöltenek vízzel, mihelyt a városba értek és tültek a vizsgálaton. A házak kapujában közvetlenül, mielőtt folyinnék a közönségnek a tejet, összekeverik a vízzel s mindig csak annyit hamisítanak meg, emennyit az illető házba bevisznek. Éppen ezért a rendőrségnek az utcán detektivekkel kellene megfigyelgetnie ezeket a megrögzött vizezőket, akik óriási gyakorlattal egy-két perc alatt egy liter tejből háromat csinálnak. A fővárosnak tejjel való ellátása elsőrangú fontosságú kérdés, amelyet nem lehet áremeléssel elintézni; nagyon sok alapos rendszabályra és főként annak az elvnek elismerésére van szükség, hogy a közérdeket nem lehet az egyes magánvállalkozó tőkés- és milliomosok érdekének és személyes befolyásának kiszolgáltatni.